

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

לאלתר לגאולה

— א —

קריאת הקודש של כ"ק אדמו"ר מוהרי"צ נ"ע

גיליון כו
שנה שמינית

יוצא לאור על-ידי

ועד „חיילי בית דוד”

ברוקלין, נ.י.

770 איסטערן פארקווי

שנת חמשת אלפים שבע מאות ושבעים לבריאה
ה' תהא שנת עוז – שנת 770
ק"ח שנה להולדת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

הקץ "לאלתר לגאולה" לא נאמר לשעתו בלבד!...

וראים שמאז ש"כלו כל הקיצין" בזמן הגמרא, עברו שנים רבות כל כך, עד שבשנת תרס"ו ישב אדמו"ר נ"ע בהתוועדות ואמר "קץ" על שנה ההיא. . ואחר כך לא דיברו ע"ז במשך עשרות שנים, עד שבא כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו והחל ב"שטורעם" ד"לאלתר לתשובה לאלתר לגאולה".

וכאמור – ההדגשה היא על הפירסום בדפוס דוקא, והוא עצמו. . גילה את פתגם הצמח-צדק שענין הנדפס הוא לדורות – ובזה התכוין לרמז אודות תוקף הדברים שבדפוס גם לאחר חיים חיותו בעלמא דינ! ומזה מובן, שכל הקיצין שנאמרו בכל הדורות החל מזמן הגמרא ועד לקץ הנ"ל שנתפרסם ונדפס ע"י כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, לא נאמרו לשעתם בלבד, אלא שהענין הוא בכל התוקף גם בשנים הבאות, ואם-כן, מתחזקת עוד יותר השאלה "עד מתי"?:

(התוועדויות תשמ"ז ח"ב - בלתי מוגה - ע' 620)

יוצא לאור על-ידי

ועד "חיילי בית דוד"

770 בית משיח – בית חיינו

770 איסטערן פארקווי, ברוקלין, נ.י.

להקדשות, תרומות או לקבלת הקובץ השבועי בדוא"ל,

ניתן לפנות לכתובת: vaad770@gmail.com

כמו-כן, ניתן להוריד את הקובץ באתר:

www.groups.google.co.il/group/vaad770

אל אחינו אנ"ש והתמימים יחיו, שלום וברכה

בעמדנו בעש"ק פר' בהר-בחוקותי – מברכים החדש סיון, הננו מוציאים לאור קובץ "לאלתר לגאולה – א", ובו ה"קול קורא" הראשון שהוציא כ"ק אדמו"ר מוהרי"צ נ"ע – בערב ר"ח סיון תש"א – ליהדות העולמית בכלל, ויהודי אמריקה בפרט.

בהמשך ל"קול קורא" הראשון, הוציא עוד שלושה "קול קורא". ב"קול-קורא" אלו בישר ליהודי התפוצות כי עומדים אנו ערב הגאולה השלימה. דגש מיוחד הניח על הצורך באמונה חזקה ואיתנה שהייסורים הינם חבלי משיח, ואמר שהם יכולים להיות קלים בהרבה על ידי תשובה אמיתית.

ארבעת ה"קול קורא" התפרסמו בעיתונות היהודית בכלל, ובעיתון "הקריאה והקדושה" בפרט, והופצו בדרכים שונות בקרב הציבור היהודי וגרמו להתעוררות רוחנית אדירה, וציפייה אמיתית לגאולה השלימה. ב"קול-קורא" אלו טבע גם את הסיסמא הידועה "לאלתר לתשובה – לאלתר לגאולה", ואף ביקש לקבוע את צמד המילים "לאלתר לגאולה" כסיסמת פתיחה לכל שיחה עם חבר או ידיד.

ארבעת ה"קול קורא" תורגמו בשעתו לעברית על ידי המשורר העברי אברהם שלונסקי, שגוייס לעניין על-ידי הרה"ח ר' פינחס אלטהויז.

שנים רבות חלפו מאז הופצו ה"קול קורא" וקטעים גדולים מתוכם אקטואליים לימינו. בקובץ זה הבאנו את תרגום ה"קול קורא" הראשון, ובשבועות הבאים נביא אי"ה את הבאים, שלא כהתה עינם ולא נס ליחם.

מאמרים רבים התפרסמו בעיתונות הכללית והיהודית של אותם ימים בעקבות ה"קול-קורא" שעוררו הדים בכל רחבי תבל, רובם תמכו, ומיעוטם התנגדו. כהוספה הבאנו א' ממאמרים אלו, שהתפרסם בעיתון 'הצופה'.

בציפייה ובביטחון גמור אשר תיכף ומי"ד ממ"ש נחזה ונראה בהתממשות נבואת ה"קול קורא" ש"לאלתר לגאולה" ונבואת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א ש"הנה זה (משיח) בא" בהתגלותו המיידית, ויכריזו כולם יחדיו, את ההכרזה הנצחית הפועלת התגלותו:

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

ועד "חיילי בית דוד"

770 בית משיח, בית חיינו

ימות המשיח, יום ועש"ק פ' בהר-בחוקותי, כ"ג אייר ה'תשע"ע – שנת 770 מאה ושמונה שנה להוד כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א ו"שישים שנה" לנשיאתו ברוקלין, נ.י.

עכשיו מוכרחים לחדול מלהסתתר בכסות חרדיות פושרת, אמונה פושרת ומפלגות-של-תורה פושרות, כדי לנטוע מרכזי גלות חדשים!

עכשיו מוכרחת קריאה לדרוש התעוררות להבה לקבל פני משיח

- ה"קול קורא" הראשון -

לאלתר לגאולה

אש משתוללת לעת הזאת בכל פינות העולם הישן ומאיימת היא לכלות, רחמנא לצלן, למעלה משתי שלישיות בעם ישראל; ואי אפשר להיות בטוח, כי אותה אש לא תתפשט ח"ו גם בכאן, בעולם החדש!

הקריאה, אשר קראו המנהיגים הרוחניים דפה לתשובה תפילה ותעניות – אף שאמנם נכונה היא מצד עצמה – הרי בנסיבות הזמן הזה אינה מספקת, וערכה קל מאוד. והגרוע ביותר – שההתעוררות אשר הביאה, כאין וכאפס היא.

ושתים הן הסיבות למיעוט ההתעוררות:

(א) הנקראים – חרשים הנם; (ו-ב) הקריאה, לדאבון לבב, אינה כפי מה שראוי להיות!

שני מיני אש

בשעה שבעולם הישן אוכלת אש-סוערת המכלה, ר"ל, גופם של ישראל – בה בשעה בוערת כאן באמריקה, אש חרישית המכלה נשמתם של ישראל. הקרירות הרגילה ושוויון-נפשם של יהודים דפה לתורה ואמונה נהפכו – ודוקא מחמת האש שבעולם הישן – לאש חרישית של כפירה, המשתוללת לא פחות מן האש שבעולם הישן. החורבן האיום והנורא של היהדות באירופה העביר את היהודים דפה על דעתם מכל וכל ר"ל: אינם רואים שרבונו של עולם יעמוד להם לכלל ישראל בעת צרתם; ומכלכלים אותם בתקוה האחת, שעתיד עם ישראל להיושע בנצחון הדימוקרטיא בעולם. והגם שרואים הם שגם ישועה זו אינה בטוחה עדיין, הנה לסיוע לנצחון הדימוקרטיא בכל מאמצי כח, בכסף ובצבא יהודי – חושבים עדיין; ואילו אודות תשובה ותפלה לא יאבו שמוע.

– קל וחומר של טעות דנים הם: שאם רבונו של עולם אינו עוזר ליהדות המסורה

לתורה באירופה – הנה ליהודי אמריקה בודאי לא תועיל הפעולה לחפש עזרה על-ידי שיעשו יותר חרדים – מה שדורשים מהם המנהיגים הרוחניים דפה!...

קריאה של אמת

לפיכך חרשים המה הנקראים, ולא ישמעו לקול הקורא לתשובה ותפלה; אלא שהחרשות הזאת היא פועל יוצא ממה שהמנהיגים הרוחניים דפה הזניחו עד כה מלבוא בקריאה של אמת שקבעו חכמינו ז"ל בשביל זמנים מיואשים כאלו – הקריאה של: "פורענות באה לעולם – צפה לרגליו של משיח!"

הזניחו פה מלומר להמון בית ישראל, כי אחד מעיקרי היהדות הוא ה"אני מאמין בביאת המשיח", וכי קודם ביאת המשיח יש לחכות בהכרח לצרות כאותם של עכשיו, ולכן, על כל פנים, יתכן שאלה הם חבלי משיח הקודמים לגאולת ישראל!

באמת אין זה עכשיו עוד תקוות-חרדים ונחמת-שוא. זאת עובדא. העם היהודי סובל את חבלי משיח, הגאולה השלימה היא מאחר כתלנו, ואצל היהודים דפה שורר היסח הדעת מוחלט, כמאמר חכמינו ז"ל שהגידו מראש אחרית: שמיח בן דוד יבא בהיסח הדעת, לגמרי בלתי צפוי.

**במשך תשעה
החודשים האחרונים
הזהרנו בירחוננו
"הקריאה והקדושה"
את העולם היהודי,
כי עוברים עלינו
חבלי משיח, קריאתנו
נשארה לדאבוננו
ללא הז ראוי בקרב
המנהיגים הרוחניים
של היהודים דפה**

– בבתי ישראל החשובים ביותר דפה מחזיקים בגילוי האמונה בביאת המשיח בסיפורי ילדים, וכן בבתי כנסיות. יהודים בהסירים טליתיהם וחולצים תפיליהם מתווכחים על חורבן העולם, או אודות המצב בשדות המערכה, לאור הידיעות שמתפרסמות בעתונות; ואילו המחשבה שאפשר שעכשיו הם ימות המשיח – אינה עולה אפילו על דעתם. המספר הקטן המזכיר את זה כן, הרי הוא ללעג, והנהו חסר ישע כלפי זרם הכפירה הכללי. זהו היהודי בבית הכנסת, ומה שכל שאר יהודים חושבים על ביאת המשיח – כבר מיותר פה להזכיר.

במשך תשעה החודשים האחרונים הזהרנו בירחוננו "הקריאה והקדושה" את העולם היהודי, כי עוברים עלינו חבלי משיח, קריאתנו נשארה לדאבוננו ללא הז ראוי בקרב המנהיגים הרוחניים של היהודים דפה, וממילא לא היתה יכולה להגיע במדה מספקת גם אל ההמון היהודי הגדול.

היהודים באמריקה אינם מאמינים בכל הענין של גלות וגאולה. בזה הם כופרים, בעיקר היהדות: נתקבל אצלם רעיון הכפירה הגדול ביותר, כי ככל הגוים בית ישראל: יחד עם כל העמים סובלים אנו (זה לעצמו אינו נכון, יסורינו גדולים עשרת מונים!) ויחד עמהם נושע על ידי הנצחון המבוקש.

בכפרם ב"אני מאמין בביאת המשיח", הרי הם כבר מקטינים בערך כל שאר אני מאמין, ומשום כך אמנם משתוללת כאן הכפירה ר"ל בכלל, ובכל פינות חיי היהדות דפה בפרט!

צרות ישראל הגיעו עכשיו לדרגא איומה כל-כך – שבדורות הקודמים קשה הי' לשדל ליהודים, שזהו ענין אחר מחבלי משיח; ואלו כאן באמריקה – בושה היא להזכיר שאפשר אנו עומדים ערב הגאולה! הקוראים עכשיו לתשובה בנוסח השגור שלהם – אחרו שנים רבות. לעת כזאת הנוסח נפסד לחלוטין, בין משום שהעולם הורגל לבטל, ובין משום שאינו הולם את הרגע הקיים: העיקר חסר ממנו – הקריאה "לאלתר לגאולה!" שהיא הקריאה האמיתית היחידה בזמן הזה!

עם ישראל עובר עליו עכשיו חבלי משיח; תקופת "עיקבתא דמשיחא" כבר החסרנו בעשרות השנים האחרונות; עכשיו עלינו לחזור בתשובה על אשר החסרנו לחזור בתשובה קודם ועל שהבאנו עלינו חבלי משיח, שיהיו, ח"ו, איומים הרבה יותר אם לא יתקנו גם עכשיו את הטעות!

זמנים אחרים תפקידים אחרים

עכשיו לא די לסיים את הדרשות ב"ובא לציון גואל" הקר ויבש. הביטוי הזה תלוי ב"ולשבי פשע ביעקב", וההמון היהודי מוכרח לדעת, כי בלא תשובה אין אדם יכול לצפות לגאולה לעצמו!

עכשיו הוא הסוף בהאתחלתא דגאולה; עכשיו מוטל עלינו תפקיד אחר, מושג אחר – בענין תשובה.

המלאך המשחית, בא לכלות כל מה שרע ומועל-מעל בעולם. אסור לנו היהודים, שימצא אצלנו את הנוסח הישן של מעשי-מעל ואת הנוסח הישן הפושר (פאראווע) של קריאה לתשובה! עכשיו מוכרחת הקריאה לדרוש התעוררות להבה לקבל פני משיח צדקנו; עכשיו מוכרחים לחדול מלהסתתר בכסות של חרדיות פושרת, של אמונה פושרת ומפלגות-של-תורה פושרות, כדי לנטוע מרכזי גלות חדשים! עכשיו מוכרחים להתעוררות לטהרת הלב, טהרת הבית, טהרת הישיבות וטהרת המשפחה בהמובן של השבת בניים שכבר נולדו לתורה ואמונה!

עכשיו מוכרחים לספר לדור הצעיר על ה"כי חג לדי לנו!" החדש ו"בנערנו ובזקנינו נלך!" וכל בית יהודי שאינו רוצה להפגע ר"ל, מהמלאך המשחית, מוכרח להטהר מכל מ"ט שערי טומאה ולהתמלא בקדושה אמיתית!

לא די לסיים את הדרשות ב"ובא לציון גואל" הקר ויבש . . . ההמון היהודי מוכרח לדעת, כי בלא תשובה אין אדם יכול לצפות לגאולה לעצמו! עכשיו הוא הסוף בהאתחלתא דגאולה; עכשיו מוטל עלינו . . . מושג אחר - תשובה

בלא "רחצו הזכו!" רוחני אמיתי כזה, כלי הזין שלנו מתשובה – התפלה והתעניות הנם ללא ערך; בלי ההכנה של רוב-מנין-ובנין ישראל להיות הגוי-קדוש היחידי לצאת לקבל פני משיח צדקנו – לא נהי' (ח"ו) בעיני מלאך המשחית טובים משאר העמים! מוכרחים אנו להסביר דבר זה לבנינו; לספר להם את המובן של "לאלתר לגאולה!" ולעורר גם אצלם את הרצון המשולהב להיות נכונים להגאולה השלימה!

האחראים חייבים לעורר

הראשונים המוכרחים להתעורר הם המאמינים וגם אותם בני מאמינים, שזוכרים עדיין מה היתה היהדות לאבותיהם. אתם ואנחנו הננו אחראים בעד כל שאר היהודים, ואתם ואנחנו חייבים להיות הראשונים המתעוררים והמעוררים!

"לאלתר לגאולה!" – כי אכן הגיעו הימים של גאולת ישראל לאלתר. הנה היא התשובה האמיתית היחידה על חורבן העולם ועל כל צרות ישראל! – זהו ערב הגאולה ואנו משלמים את המחיר על שהנחנו לנשמה הישראלית שלנו להרדם; על ששכחנו כי הננו בגלות, ועל שויתרנו על ה"אני מאמין בביאת המשיח" שלנו.

"לאלתר לגאולה!" צריך להיות הענין של תשובתנו ותפלתנו, של תקותנו ומעשינו. כל שאר תקות ומעשים חלומות שוא הם; כל ה"איומים" הלאומיים ישברו עד מהרה, ומצבם של כלל ישראל לא יוטב על ידם. ואלו הם עצמם – ה"איומים" – יתבטלו! ואת זה אומרים אנו בודאות מוחלטת!

"לאלתר לגאולה!" – זוהי התשובה על השאלה מדוע מחריש ה'! – הוא איננו מחריש! הוא מזכירנו ומעורר אותנו ומבקש להושיענו! הוא ית' ברחמיו שמר עד כה על שארית הפליטה דפה, ובידינו הוא מה שיתרחש אתנו להבא!

"בדמיון חיי!" - "ובחרת בחיים!"

"בדמיון חיי!" – דם ישראל השפוך בכל מקום, הוא למען זה אשר עם ישראל ישוב לתחיה; למען זה אשר כל אחד ואחד יבחר לעצמו את ה"בדמיון" או את ה"חיי". והשי"ת צוה לנו "ובחרת בחיים!"

הבה נביא את הקריאה האלקית הזאת לתוך בתינו, בתי כנסיותינו, ישיבותינו, בתי המלאכה והמשרדים שלנו; לתוך הסביבה היהודית כולה!

הבה נברך איש את רעהו במלים "לאלתר לגאולה!" בהסביר לשאינם יודעים פירושן של המלים הללו – שהן נותנות את התשובה על חורבן העולם וחורבן היהדות

ושעלינו להכין עצמנו שנהיה ראויים וזכאים ליהנות מן הגאולה הקרובה!

הבה נתאזר במסירות נפש עצומה להוכיח שאנו רוצים באמת לתקן את המעל אשר מעלנו עד עתה לתורה ואמונה, והשייית יקבל תשובתנו וישמרנו מחבלי משיח!

קריאתנו ואזהרתנו!

”לאלתר לגאולה!” – זוהי קריאתנו, לפי שזוהי קריאת הזמן הזה, ולא כדי לנחם את המתאישים; זוהי בשורתנו הטובה על ”ישועה קרובה לבוא”, בפועל ממש. עלינו להתכונן בלב ונפש לקבל פני הגואל-צדק, ואנו קוראים לכל היהודים להצטרף למחנה ישראל המתלקט – בעזרת השייית – לתכלית זו!

”לאלתר לגאולה!” – היו נכונים לגאולה הקרובה! היא באה בצעדים מהירים אף כי אינכם רואים אותה. הנה עומד אחר כתלנו! הגואל צדק הוא כבר אחר כתלנו, והעת להתכונן לקבל פניו – כבר קצרה מאד!

”לאלתר לגאולה!” – היו נכונים לגאולה הקרובה! היא באה בצעדים מהירים אף כי אינכם רואים אותה. הנה עומד אחר כתלנו! הגואל צדק הוא כבר אחר כתלנו, והעת להתכונן לקבל פניו – כבר קצרה מאד!

כלל ישראל יבורך במהרה בימינו בקרוב בגאולה השלמה ובקריאתנו זו, אין אנו מתכוונים אלא להזהיר כל יחיד ויחיד בישראל שלא יהיה חלילה יוצא מן הכלל! ”לאלתר לגאולה!” הוא איחולנו הלבבי לכל אדם בישראל וקריאתנו ואזהרתנו!

ולהשומעים יונעם איה”ש ותבוא עליהם ברכת הגאולה!

בברכת התורה ואהבת ישראל.

יוסף יצחק

הקריאה והקדושה הוא ספר שאינו כעיתון זמני

ב”ה ז’ תמוז תש”א
ברוקלין

[. .] במענה על מכתבו אדות הקול קורא וירחון הקריאה והקדושה, מצוה של פיקוח נפשות הוא מקיים בזה שמ[ב]אר להם ומסבירם כי הדברים הנאמרים בקול הקורא ובהקריאה והקדושה נוגעים לגופם ונפשם של ישראל.

הקריאה והקדושה הוא ספר שלם ואינו עתון זמני שמכיון שעבר הזמן עברו עניניו, ובכל עת יכולים ללמוד ממנו הרבה, וצריכים להשתדל להפיצו...

(אג”ק כ”ק אדמו”ר שליט”א ח”ה ע’ תא-ב)

עוד גואלנו חי!

במילים אלו מסתיים מאמר הערכה שהתפרסם בעיתון 'הצופה' תחת השם י. ל. טויבמאן, על תנועת הגאולה של הרבי מליובאוויטש בעקבות ה'קול-קורא' • מהסקירה שלפנינו עולה כי בשעה של אמת - כולם הכירו בצדקת קריאת-הקודש הנבואית של כ"ק אדמו"ר מוהריי"צ נ"ע

התנועה המשיחית של הרבי מליובאוויטש הכתה גלים ביהדות אמריקה, במשך שלוש שנים מסעיר נושא זה דעת של חוגים ציבוריים ביהדות אמריקה, בכתב ובעל-פה. הקולות הקוראים הנועזים של הרבי המהגר, הדוחק את הקץ, המכריז ברבים שהוא שומע את פעמי המבשר על רגלי ההרים; הבמה המיוחדת שהקים לשם הפצת בשורת הגאולה במחנה ישראל שם - כל אלה העלו נחשולים בציבור היהודי באמריקה.

יש דורשים לשבח, ואלו הם ברובם בקהל חסידים, ויש דורשים לגנאי. חלק מתוך כפירה ביעוד זה מדעת, וגלגול ופכחות שלא מדעת; וחלק מתוך פחד של התבדות ומשיחיות-שווא. חששות של הפרת השבועה "אל תעירו ואל תתעוררו".

בעתונות הארץ הופיעו פה ושם ידיעות מקוטעות על תנועה זו, שעזרו לא מעט לערפל אותה. ראוייה היא תנועה זו, שהקיצה כוחות אמונה נרדמים בעם - אם שלא מעט מהסממנים המגרים של אמריקה דבקו בה - להקדיש לה תשומת לב.

גנזי צרות וגנזי נחמות שמורים בנרתיק אחד בבתי גנזיו של עם ישראל. חדשים אחדים לפני פרוץ מלחמה זו הופיעה בירושלים חוברת של מקובל ספרדי אחד. באותות ובמופתים, לרבות הקץ מספר דניאל וספרי קבלה אחרים, הוכיח שם, שמשיח צדקנו יבוא בשנת תש"ב ו"היתה **שבת** הארץ וכו'". במודעות בעתון אחד הוסיף המחבר: "סוכנים בשביל [הפצת הספר ב]פולניה מתבקשים באופן דחוף". ידע המחבר, שבארץ מאפילה זו, בין צמאי גאולה אלה יהיו הרבה קופצים לספר-ישע זה.

בימי הפרעות של 1905, ובמלחמת יאפאן, היתה גדולה הצפיה לקץ, עמד זקן אחד לפני הסבא בברונה בשנת תרס"ה, ובדמעות התחנן לפניו שיברך אותו רק באורך ימים של שנה אחת תרס"ו... כל-כך רבים היו הרמזים לשנה זו שנת "ותסר בגדי אלמנותה". כוכב השביט אף הוא הופיע, והיה ליקוי-חמה, וכולם, ביחד בישרו לתאבי-פדות את פעמי הגואל.

אמונה זו, שהגאולה, בואו של המשיח - קשורה עם מלחמה בעולם, עם מלכויות המתגרות זו בזו - ימיה כימי האמונה המשיחית בישראל. ואין פלא אם בדור שצרות שטפוהו נכחל, כמלחמת השמד זו של עמים, ושחוחות חוויית עם ישראל בכל תפוצת גלוייתיו, נמצא אצלנו אחד מנהיג זרועה, שבא לעורר אמונה זו בבית ישראל.

נודה על האמת. עיקר זה שהוא מיסודי האמונה, יסוד מוסד, נעשה שיגרה שדופה, נדושה, גם אצל המאמינים. מסיימים "ובא לציון גואל" ואומרים קדיש יתום. את ההפלה הגדולה ביותר על דבר שחורג מהמציאות – מקשרים עם "לכשיבוא המשיח".

הכל תלוי במזל, אפילו עיקר מעקרי האמונה. אם יאמר לך אדם בישראל שלבו אינו שלם עם עיקר ב', שהבורא הוא יחיד – תאמר לו שהוא מוציא את עצמו מהכלל. ואם יאמר לך, שהוא אינו באמונה שלימה בעיקר י"ב – בביאת המשיח – לא תוציא אותו מכלל ישראל.

והכלל כולו, רובו ככולו של כלל זה, מפטיר אף הוא בשפה רפה "אני מאמין" זה ולבו בל עמו. עיקר זה כאילו נידון לגניזה. חוששים לכל רמז על קץ, שמא יבוא לעם מפח-נפש וכפירה, עיקר זה לא נקרא ולא מתורגם, לא ביחיד ולא בציבור. בחינת "ויכסהו הענן".

בדברי הבשורה של הרבי מליובאוויטש ישנם רמזים נועזים, אבל גם זהירים. החשש של שמא ח"ו נתבדה, מלווה אותו בכל דברי החזון שלו על הקץ.

הוא בא לאמונה בקץ הקרוב מתוך ניתוח הגיוני ומעשי של המצב. הוא הולך ומוכיח את פשיטת הרגל של כל התקוות והאמונות החילוניות, של כל מיני האידאות של עשרות השנים האחרונות.

הנה לפניכם המשיח האדום, הירוק, או הכחול-לבן! הנה ציביליזציה זו, באהבתה שגיתם תמיד – הנה היא לפניכם בכל נבלותה.

הוא רואה את מקור האמון באמונות טפלות שלנו, בכל מיני "איומים" – סוציאליזם, קומוניזם – וכיום – דימוקריאטיזם, ה"סוס האחרון" שהעולם מעמיד את הקלף המציל עליו.

הוא מוכיח בדבריו חדורי אמונה ותבונה, שלא מתוך זה שהפאשיזם וכוחות השחור שולטים בעולם אנו סובלים. אין להאמין, שבדימוקראטיה תשועת ישראל; את חסדם של הטובים באומות ראיתם.

בקול-הקורא הראשון שהופיע בחודש סיון תש"א, הוא מגדיר ראשית את הצרות האיומות שלנו בשם "חבלי משיח". לא ייתכן שלשברנו הגדול כים תהיה הצדקה אחרת מזו – בואו של משיח צדקנו וגאולת עולם ועם. שלימה, גאולת-אמת, בהכרת המחלה והגדרתה – הערובה לרפואה.

הוא קורא בכרוז הזה: "משכו וקחו לכם", משכו ידיכם מתקוות שוא, קחו לכם גאולה משלכם מתוך דחיקת הקץ!". רבבות אלפי ישראל ממוקדי אש, ממצולות ים

**נודה על האמת.
עיקר זה שהוא מיסודי
האמונה, יסוד מוסד,
נעשה שיגרה שדופה,
נדושה, גם אצל
המאמינים. מסיימים
"ובא לציון גואל"
ואומרים קדיש יתום.
את החורג מהמציאות
ביותר - מקשרים עם
"לכשיבוא המשיח"**

משוועים לגאולה דוחקים את הקץ.

הוא הופך את הכלל של "בעתה אחישנה": לא זכה הדור עד לשעת הקץ – "אחישנה". חלש הוא הדור יתום ואומלל זה, לבו נתמעט, צרותיו מרובות, ודעתו קצרה, הוא צועק ל"אחישנה".

אם הצער הגיע לשיאו – חבלי מוות אפפו את העם ועזרה אין – הרי שיש לחשוף את המבוע הסתום הזה: אמונה במשיח ובקץ. והוא מבשר שאנו עומדים עכשיו ערב הגאולה השלימה. הוא קורא למהפכה במחשבה, בהכרה, לתשובת אמת. לא זו שמהשפה ולחוץ – לא זו הפושרת (כלשונו "די פארעווע תשובה") – לטהרת הלב, המחשבה, גם לטהרת האמונה.

הוא מתלהב מתוך אמונתו הוא בדבריו, ומוסיף: זוהי לא "אתחלתא דגאולה". זהו הסוף שלה.

"לאלתר לגאולה" זוהי פריסת השלום בין חסידי חב"ד אחד לחבירו. – היו נכונים לגאולה בקרוב במהרה בימינו – היא הולכת ובאה... הנה זה עומד אחר כתלנו – הגאולה דופקת בדלתו של כל יהודי – ומבקשת רשות כניסה לביתו. צא ובדוק את מזוזת הבית, אם לא נפגמו השמות המפורשים. היא תעבור בביתך. תחזק ותעודד, תבשר ותנחם.

"לאלתר לגאולה" זוהי פריסת השלום בין חסידי חב"ד אחד לחבירו. – היו נכונים לגאולה בקרוב במהרה בימינו – היא הולכת ובאה... הנה זה עומד אחר כתלנו – הגאולה דופקת בדלתו של כל יהודי – ומבקשת רשות כניסה לביתו

רבים היו צדיקי ישראל שבכל גילוי של שמחה של מצווה ראו ניצוצי גאולה, שמעו פעמי משיח.

בין תלמידי הבעש"ט היו כאלו שישנו ב"שטריימיל" וב"זשופיצה" והמקל למראשותם, להיות מוכנים ללכת לקבל את פני מלך המשיח. אם משום שהיו מוכנים ומוכשרים לקבלו, עתה עת דודים הגיע; אם משום ששאפו למשוך אמונה זו לדור ולהביאה לספריות של עולם העשייה והחיים. על סוג שני זה של הצדיקים נמנה הרבי מליובאוויטש.

מבירת העולם הגשמי באותה ארץ רבה, שכל האדם, על חלומותיו וקודשיו נערך בערכך כסף, בדולרים – מארץ זו הוא שולח לעולם את קריאותיו לאמונה מצורפה וחדשה; בקץ אחר ובגאולה אחרת.

טהרת הכלים של תנועה זו שהרעיפה טל של תחיה על אחד מערכי הנצח הנעלים ביותר של עם ישראל.

קריאות אלו שבקעו מלבו השבור של יהודי גדול לא אבדו ללא הד – עוד גואלנו חי.

"לאלתר לגאולה!" – זוהי קריאתנו, לפי שזוהי קריאת הזמן הזה, ולא כדי לנחם את המתאישים; זוהי בשורתנו הטובה על "ישועה קרובה לבוא", בפועל ממש. עלינו להתכונן בלב ונפש לקבל פני הגואל-צדק, ואנו קוראים לכל היהודים להצטרף למחנה ישראל המתלקט – בעזרת השי"ת – לתכלית זו!

(מתוך ה"קול קורא" הראשון)

לזכות

**כ"ק אדמו"ר שליט"א
מלך המשיח**

מהרה יגלה אכי"ר

•

לזכות

החייל בצ"ה שמואל בן בת שבע שי' לרגל יום הולדתו ה-3 – א' אייר, וה'אפשערניש' בל"ג בעומר ה'תש"ע יה"ר שיגדל חסיד, ירא-שמים ולמדן, לנח"ר כ"ק אד"ש מה"מ

הוקדש ע"י הוריו הרה"ח ר' יואל ורעייתו שי' בליניצקי

•

לזכות

הת' מנחם מענדל אברהם בן רויטל שי' לרגל הבר-מצוה – י"ט אייר ה'תש"ע יה"ר שיגדל חסיד, ירא-שמים ולמדן, לנח"ר כ"ק אד"ש מה"מ

הוקדש ע"י הוריו הרה"ח ר' דוד משה ורעייתו שי' עמרני

•

**יחי אדוננו מורנו ורבינו
מלך המשיח לעולם ועד**

לזכות

הת' לוי יצחק שי' רייצס לרגל הבר-מצוה - כ' אייר ה'תש"ע יה"ר שיגדל חסיד, ירא-שמים ולמדן, לנח"ר כ"ק אד"ש מה"מ הוקדש ע"י הוריו הרה"ח ר' יוסף ורעייתו שי' רייצס